

תזמורת השרון הרצליה
Sharon Orchestra
Herzliya

מנהל מוזיקלי ומנצח: מאסטרו דודי סופר

“השירה השמיית”

קונצרט מיוחד, בו התזמורת הסימפונית
“השרון הרצליה” מארחת 4 מקהלות
ו- 4 זמרי אופרה מהשורה הראשונה

כ- 180 משתתפים על במה אחת יבצעו פרקים
מתוך “הפלנטות” של הולסט, גלוריה מאת
ויאלדי, רקוויאם של פורה, סימפוניה מס' 9 של
בטהובן, מבחר אריות מתוך אופרות ידועות, ועוד

במוזיקה. בשנת 1892 עזב גוסטב ללונדון, על מנת להשתלב ב-Royal College of Music. עם הזמן, השפעתם של וגנר ושל ווהן-ווייליאמס על הולסט הלכה וגברה בעודו מתנתק מהשפעות התקופה הרומנטית. יחד איתם הושפע הולסט גם מהמיסטיקה ותורות רוחניות הודיות מצד אחד, ומשירי עם אנגליים מהצד השני. בעוד שבכל התקופה הזו ניגן בתזמורת למחייתו, בגיל 29 החליט להקדיש את חייו לקומפוזיציה והוראה. הוא הרבה לנסוע ברחבי אנגליה ואירופה, כולל באיטליה, צרפת, וספרד, ואף הרחיק לאלג'יריה. בהיותו בספרד (1913) נחשף הולסט לאסטרולוגיה, נושא בו התעסק בהמשך שנות חייו, והיווה מאוחר יותר השראה לסוויטה התזמורתית שכתב, "הפלנטות". לקראת סוף מלחמת העולם הראשונה נשלח הולסט לאירופה לעבוד עם חיילים בריטיים לפני חזרתם לארצם, ולכבוד הג'וב הזה נאלץ לשנות את שם משפחתו (הגרמני מדי) ל-הולסט. בהמשך חיבר עוד יצירות גדולות יחסית, כולל אופרות, שלא הצליחו במיוחד. הולסט נפטר בלונדון במאי 1934.

הסוויטה התזמורתית "הפלנטות" נכתבה ע"י הולסט בין השנים 1914 ו-1917, כאשר כל פרק מוקדש לאחד מכוכבי הלכת של מערכת השמש, ובו מוענקים לו קווי אישיות ומצב-רוח משלו, על בסיס רעיונות אסטרולוגיים. למשל, הראשון בשבעת הקטעים מוקדש ל-מרס (מאדים), "מביא המלחמה", והוא בעל קצב פראי ולא מאוזן של 5/4 ומעורר אסוציאציות על סצנת קרב כבירת ממדים, בין השאר בגלל הדיסוננסים הבוטים שלו. לעומתו יופיטר (צדק), ה-"מביא עליצות ושמחה", מאופיין במוטיבים יותר ליריים, המבטאים אצילות ורוחב-לב. הקטע הזה הפך פופולרי עד כדי כך, שעליו מבוסס המנון לא-רשמי בריטי בשם I vow to thee, my country.

היצירה בוצעה לראשונה, לפני קהל מוזמן, בלונדון בשנת 1918 בניצוחו של אדריאן בולט, וב-1920 לפני הקהל הרחב. ניכרות בה השפעות של מלחינים כסטרטווינסקי ושונברג.

שארל גונו – אריה "Le Veau d'or" (עגל הזהב) מתוך האופרה 'פאוסט'

גונו היה מלחין צרפתי שחי בין השנים 1818 ו-1893. בין השאר, למד מוזיקה בקונסרבטוריון של פריז ובשנים שלאחר מכן נדד ברחבי אירופה, באיטליה, וינה, לייפציג, לונדון ועוד. הוא כתב מספר אופרות, שהידועה בהן היא "פאוסט", וגם מוזיקה כנסייתית. האופרה מבוססת בקווים כלליים על המחזה הטראגי בשם זה של גתה, המספר על איש שמכר את נשמתו לשטן תמורת ידע וכוח, ובוצעה לראשונה בפריז, ב-1859. היא היוותה את הצלחתו הראשונה של גונו כמלחין, אם כי הכעיסה את הגרמנים, שראו

בה חילולל קודש של המחזה של גתה. הדמויות העיקריות הן פאוסט, מדען ופילוסוף, ומפיסטופלס, השטן, המייצג את הגיהינום. הערב תבוצע האריה של מפיסטופלס.

אנטוניו ויוולדי – פרק ראשון מתוך Gloria (RV 589)

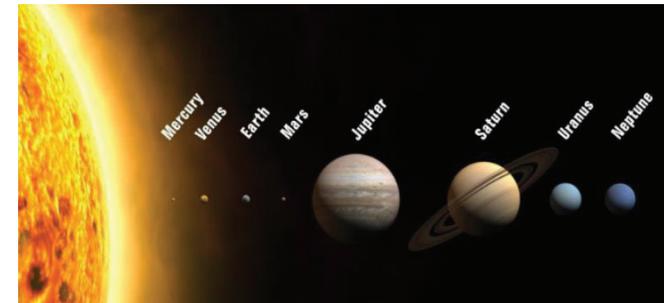
ויוולדי (1678-1741) היה מגדולי המלחינים של תקופת הבארוק (יחד עם בך והנדל), ונולד בוונציה. למד נגינה בכינור אצל אביו ומאוחר יותר הוסמך ככומר, וכונה ע"י רבים "הכומר האדום" בשל צבע שערו. הוא היה מלחין פורה מאד ותחת שמו נמצאים מאות קונצ'רטי, כ-50 אופרות, סונטות וסימפוניות רבות. חלק נכבד מיצירותיו חוברו בעת שניהל את המקהלה והתזמורת של בית היתומות Ospedale della Pietà, בוונציה. יצירותיו המפורסמות ביותר הן: "4 העונות" (אחת הדוגמאות הידועות והמוקדמות ביותר למוזיקה תוכניתית, אליה שייכת גם הסימפוניה הפסטורלית של בטהובן), ושתי יצירות דתיות: Stabat mater ו-Gloria.

ה-Gloria של המלחין של המזמור Gloria in excelsis Deo, שמקורו כנראה מהמאה הרביעית. ויוולדי כתב למעשה 3 "גלוריות", אחת אבדה, והשלישית (RV 588) מבוצעת הרבה פחות מזו שלפנינו. לקראת סוף חייו (1740), עבר ויוולדי לוינה בתקווה לשחזר את הצלחתו כמלחין באיטליה, אך נפטר שם לאחר זמן קצר.

וולפגנג אמדאוס מוצרט – "Ave Verum Corpus"

זהו מוטט (יצירה מקהלתית, בדרך כלל דתית) קצר יחסית, שחיבר מוצרט ב-1791, תוך כדי עבודתו על האופרה "חליל הקסם" ועל הרקוויאם שלו, כשישה חודשים לפני מותו. הוא מבוסס על מזמור דתי מהמאה ה-14, ונכתב עבור ידידו של מוצרט, אנטון סטול, שהיה המנהל המוזיקלי של כנסייה בעיירת קיט קטנה בשם Baden, ליד וינה, שם שהתה אשתו של מוצרט, קונסטנצה.

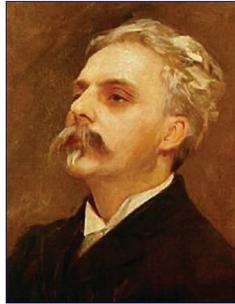

גוסטב הולסט – 'מרס' ו-'יופיטר' מתוך 'הפלנטות'

מלחין ומעבד אנגלי, נולד בספטמבר 1874 בעיירה צ'לטנהאם, למשפחה ממוצא גרמני רחוק, ושם המשפחה המקורי היה פון-הולסט. הוריו היו מוזיקאים, ודאגו שילמד לנגן בפסנתר וכינור, ומאוחר יותר בטרומבון. הוא החל להלחין יצירות קצרות כבר בגיל 12, תחת השפעתם של מנדלסון, גריג ושופן. בגיל 17 כבר קיבל הולסט את משרתו המקצועית הראשונה

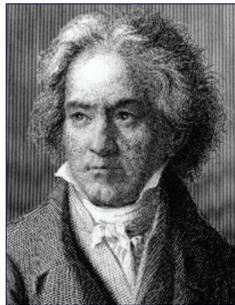
גבריאל פורה – "Libera Me" (הצל אותי) מתוך הרקוויאם

פורה היה מלחין, נגן אורגן ופסנתר צרפתי, נולד ב-1845 ונפטר ב-1924. למד מוזיקה בפריז אצל קמיל סן-סנס, בין השאר, ולאחר שנים כיהן כמורה לקומפוזיציה ומנהל של הקונסרבטוריון של פריז. המוזיקה שחיבר מייצגת את סוף התקופה הרומנטית ותחילת המוזיקה המודרנית של המאה ה-20. הוא כתב שירים רבים ויצירות לפסנתר סולו, והרקוויאם שלו חובר בשנים 1887-1890, אבל שונה שוב ב-1893 ונוגן לראשונה במתכונתו הנוכחית ב-1900, בפריז. הפרקים שלו שונים במספר מקומות מהטקסט הקבוע של תפילת האשכבה שהייתה מקובלת על מלחינים לפניו, והוא נחשב ליצירה עדינה ומופנמת יותר מרקוויאם של מלחינים אחרים. היצירה נוגנה גם בטקס הלווייתו של המלחין.

לודוויג ואן בטהובן – סימפוניה מס' 9 ב-רה מז'ור, אופ. 125, פרק רביעי

מגדולי המלחינים בכל הזמנים, בטהובן נחשב לדמות המוזיקלית הדומיננטית ביותר בתקופת המעבר בין התקופה הקלאסית לתקופה הרומנטית. הוא שייך לקבוצת שלושת ענקי המוזיקה ששמו מתחיל באות (Three Bs), כאשר שני האחרים הם באך וברהמס. הוא נולד ב-בון, גרמניה, בדצמבר 1770, למשפחה מוזיקלית ממוצא פלמי, כאשר גם סבו וגם אביו שרו במקהלת הארכיבישופ המקומית. אביו, יוהאן, וכריסטיאן נייעה היו מוריו הראשונים למוזיקה, ואביו ניסה להפכו לילד פלא, לפי הדוגמא של משפחת מוצרט. בגיל 13 החל לנגן בתזמורת האופרה של בון, ולאור כישוריו נשלח לווינה ללמוד אצל מוצרט, אם כי לזמן קצר בלבד. כשחזר ל-בון, אחרי שבועיים, השתקע בחיים המוזיקליים שלה, החל ללמד תלמידים בני-עשירים ולהתערות בחוגי השלטון. בגיל 22 עזב בטהובן שוב את בון וחזר לווינה, ללמוד אצל היידן, סליירי ואחרים, וגם שם התקבל בכרכה ע"י האריסטוקרטיה (כמעין ממשיך של מוצרט). כבר בגיל 23 נחשב לפסנתרן וירטואוז בווינה.

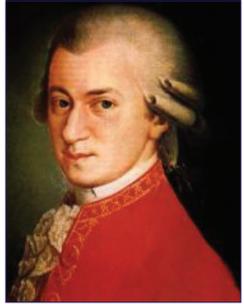

בשנותיו הראשונות כקומפוזיטור כתב בטהובן בעיקר מוזיקה לפסנתר בהרכבים שונים, כולל 2 קונצ'רטי לפסנתר ותזמורת, וגם מוזיקה קאמרית. בהגיעו לגיל 31 כבר התפרסמו 2 הסימפוניות הראשונות שלו. מרגע שסימני החרשות הראשונים הופיעו, בגיל 30, חל שינוי בחייו של בטהובן. הופעותיו כסולן פחתו, מצב רוחו התערער, והוא אף שקל להתאבד. כתיבתו המוזיקלית השתנתה בהתאם, ותקופה זו בחייו המוזיקליים (1802-1812) נחשבת ל-"הרואית". בתקופה זו כתב בטהובן 6 סימפוניות, 2 קונצ'רטי האחרונים לפסנתר, הקונצ'רטו המשולש, הקונצ'רטו לכינור, סונטות רבות, ואת האופרה היחידה שלו, פידליו. השנים הראשונות של המאה ה-19 ראו פריחה של רעיונות נשגבים חדשים, כמו הומניזם, מוסר, לאומיות וחופש, ואלה השפיעו רבות על כתיבתו של בטהובן, שהפך לאמן של ביטוי

וולפגנג אמדאוס מוצרט

"Dies Bildnis ist bezaubernd schön"

בترגום: This image is enchantingly lovely : הינה אריה מהאופרה "חליל הקסם", שכתב מוצרט ב-1791, כאמור חודשים ספורים לפני מותו. הליברית נכתבה ע"י עמנואל שיקנדר, אחת הדמויות המובילות בעולם התיאטרון של וינה בתקופת מוצרט, והאופרה הועלתה לראשונה כחודשיים לפני מותו. על פניו, האופרה מספרת על עלמה והנסיך המצילה מצרה, אבל מוזיקולוגים רואים בו אלגוריה המבוססת על סימבולים של תנועת הבונים החופשיים, אליה השתייכו שני מחבריה. האריה הינה תגובתו הנסערת של הנסיך טמינו ליופייה של הנסיכה פמינה, בתמונה שהוצגה לפניו.

אמילקארה פונקיילי – אריה "Voce di donna o d'angelo"

בترגום: "קול של אישה או של מלאך". פונקיילי היה מלחין איטלקי שחי בין השנים 1834 ו-1886 ובין השאר לימד הלחנה בקונסרבטוריון של מילאנו, שם פוצ'יני היה תלמידו. זו אריה מתוך האופרה הידועה ביותר שלו, La Gioconda, המבוססת על מחזה בשם זה של ויקטור הוגו. הפירוש המילולי של שם האופרה הוא "האישה השמחה". קטע מפורסם נוסף מתוך אופרה זו הוא "מחול השעות", המככב גם בסרט "פנטזיה" של דיסני. האופרה הועלתה לראשונה ב-1876 במילנו.

יוהאן שטראוס הבן – אריה "Mein Herr Marquis"

(אדוני המרקוז) מתוך האופרטה 'העטלף'

שטראוס, המלחין הווינאי, חי בין השנים 1825 ו-1899, ונודע בשם "מלך הוואלס". הוא נקרא "הבן" כי גם אביו היה מלחין ידוע, בשם זהה. יצירותיו הידועות כוללות את "הדנובה הכחולה", "ואלס הקיסר", "סיפורים מיערות וינה", ו-Tritsch-Tratsch Polka. הוא כתב בעיקר מוזיקה לריקודים ואופרטות. האופרטה "העטלף" הועלתה לראשונה ב-1874 בווינה, מבוססת על קומדיה צרפתית, ומספרת על מהתלה שיצאה מכלל שליטה. אמנם בתחילה ספגה האופרטה ביקורת כי הוצגה לראשונה דווקא בחג הפסחא, אבל מיד הפכה לאהובה מאד על קהל המאזינים. האריה שלפנינו היא "שר הצחוק" אותו שרה המשרתת המחופשת לשחקנית.

רעיונות פילוסופיים בעזרת המוסיקה, והתרחק מהסגנון הקלאסי של היידן ומוצרט. דוגמא אחת מני רבות, היא הקדשת הסימפוניה השלישית שלו לנפוליאון. כמוכן, הכניס בטהובן חידושים מפליגים בכל הצורות המוסיקליות, כמו סונטה, קונצ'רטו וסימפוניה. עם החמרת חירשותו, הפך בטהובן למסוגר יותר, וכתב פחות מאשר בעבר, אבל היצירות הגדולות שחיבר ב-10 השנים האחרונות לחייו, כמו Missa Solemnis, רביעיות המיתרים האחרונות והסימפוניה התשיעית, הן בעלות עומק חסר תקדים וייחודיות גדולה. בטהובן נפטר במרץ 1827, בן 56, ובהלווייתו השתתפו כ-10,000 איש, כאשר בין מלווי הארון היו הומל, ושוברט. הוא נקבר מחוץ לוינה, אך עצמותיו הועברו לבסוף לבית הקברות הראשי של וינה, ליד קברו של שוברט.

הסימפוניה התשיעית של בטהובן נחשבת לאחת מיצירות הענק של המוזיקה המערבית. בזמן שנכתבה (1822-1824), היא הייתה הראשונה להכליל בה שירת מקהלה וסולנים (טקסט שהינו אדפטציה של פואמה של המשורר שילר), וכן הארוכה והגדולה ביותר מבחינת הכלים המשתתפים בה. היא הוקדשה למלך פרוסיה פרידריך וילהלם השלישי, ובוצעה לראשונה ב-וינה במאי 1824, בניצוח (משותף...) של בטהובן, החירש לגמרי, ומיכאל אומל'אוף. הסימפוניה התקבלה בהתלהבות עצומה של הקהל, ובטהובן יכול היה רק לראותה. השיר, שעליו מבוסס הטקסט המושר בפרק הרביעי, נקרא An die Freude (Ode to Joy) והוא מסמל את ניצחון רוח האדם, והאחוה האוניברסלית. אות לפופולריות העצומה של החלק הזה של הסימפוניה הוא שגרסה תזמורתית שלו נבחרה להמנון של האיחוד האירופי: הפרק הרביעי והאחרון, שיוגן הערב, הוא הארוך ביותר בסימפוניה זו, בעל מבנה ייחודי, וחורג מהמבנים שהיו מקובלים בסימפוניות של התקופה הקלאסית, אם כי הוא מתוכנן ומאורגן למופת. הוא מהווה מעין "סימפוניה בתוך סימפוניה". הוא נפתח בציטוטים משלושת הפרקים הראשונים של הסימפוניה, בהרכבים שונים, עם "הפרעות" חוזרות ונשנות של מוטיבים מהפרק הרביעי, המנוגנים על-ידי קבוצת הצ'לים-קונטרבס. הלחן המלווה את הטקסט מופיע בהדרגה בכלים שונים, צ'לים ובססים תחילה, עד שכל התזמורת, הזמרים והמקהלה מצטרפים אליו. מאחר והטקסט עוסק בשמחה והלל לאחוות האדם, המוזיקה המלווה אותו כתובה בהתאם – מלודיה עליזה, כתובה בסולם מז'ורי שמח, עם סימני קריאה ותזמור עשיר ומעורר התלהבות. חלק מהביצועים ההיסטוריים של הסימפוניה היו ב-1846 (לראשונה בארה"ב), חנוכת בית הפסטיבלים של ביירוט ע"י ריכרד ואגנר ב-1876, נפילת חומת ברלין, ב-1989, ע"י לאונרד ברנשטיין, ובו הופיעו נגנים וזמרים משני חלקי גרמניה, והמילה freude (= joy) הוחלפה ב-freiheit (= freedom). היפנים חוגגים את סיום כל שנה בביצוע של רוב הפרק, בהשתתפות מקהלה של 10,000 זמרים, ובפן הטכני, כאשר חברת סוני פיתחה את ה-קומפקט דיסק בשנות השמונים, אורך המוזיקה בו נקבע ל-74 דקות, ע"מ שכל הסימפוניה הזו תוכל להיצרב עליו.

דוד סופר, מנצח ופסנתרן, יליד 1976, בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן מהטה במסלול קומפוזיציה וניצוח, ובנוסף השתלם כמנצח מקצועי אצל פרופסור נועם שריף. כיום מכהן דוד כמנהל המוסיקלי וכמנצח הראשי של "תזמורת השרון-הרצליה", "התזמורת הסימפונית של הטכניון", "תזמורת הנשיפה של הטכניון", "התזמורת הסימפונית הבין דורית". דוד משמש כמנהל אמנותי של תזמורת "ציללים שלובים" עם התזמורת הסימפונית חיפה. משמש כמנהל מוסיקלי וכמנצח על תזמורת הקונצרטים החינוכיים "אלחאן", עם "תזמורת הגליל" - התזמורת הקאמרית הערבית יהודית.

דוד מנהל את מרכז המוסיקה - קונסרבטוריון הרצליה ועד לפני שנתיים כיהן כראש מגמת המוזיקה של ביה"ס "רעות" לאומנויות, הגדול

והמוביל בארץ.

דוד ניהל מוזיקלית את האנסמבל של ליאו בק ותזמורת כלי הקשת של מרכז יובל למוזיקה בחיפה.

דוד מנצח ומשתף פעולה עם מיטב התזמורות המובילות בארץ - "התזמורת הסימפונית חיפה", "נתניה הקאמרית הקיבוצית", "התזמורת הסמפונית ירושלים" ו-"סימפונט רענה" ומוזמן באופן קבוע לעבוד עם תזמורות בצרפת, איטליה, אנגליה, גרמניה ואירלנד.

אם ברצונכם לעקוב אחרי הטקסטים של היצירות המושמעות הערב ותרגומם, נא לסרוק את הקודר הזה:

אנסמבל קולי טריטונוס

נוסד בשנת 1998 ע"י ג'ני גריג ואבי כהן טריקה. האנסמבל מבצע מוסיקה ווקאלית מן הרנסאנס והבארוק ועד מוסיקה בת זמננו, מוסיקה ליטורגית, עיבודים אומנותיים לשירי עם המבוצעים בשפות המקור, שירי נשמה, ומיטב היצירות הווקאליות של מלחינים ישראלים. האנסמבל מופיע הן אקפלה והן בליווי כלי. בסוכות תשס"ב הופיע האנסמבל בפסטיבל אבו גוש בתכנית "בעקבות המיסיונים בדרום אמריקה: קרנבל קטן של ליל חג מולד", תכנית אשר זכתה להצלחה רבה, הוקלטה ושודרה בערוץ 2 טלעד. ביולי 2002 השתתף האנסמבל בפסטיבל ה-37 למוסיקה קולית בברצלונה. בשנת 2003 העלה ההרכב, בליווי הגיטריסט הנודע, ראובן סרוסי, את התכנית "ניחוחות ספרד", אשר כוללת יצירות מספרד המשקפות תקופות שונות בתרבות הספרדית, החל מימי הביניים ועד ימינו וביניהן את "הרומנסרו הצועני" לפי טקסטים של גרסיה לורקה ומוסיקה של קאסטלנואוובו-טדסקו. תכנית זו הוקלטה לדיסק. אנסמבל טריטונוס מופיע באופן קבוע בפעילויות של ארגון המקהלות "הלל" ובמריה הבינלאומית בירושלים. בשנת 2005 ביצע את ה"וספרה סולנס דה קונפסורה" של מוצרט וה"מיסה ברביס בסול מג'ור" של באך בהשתתפות נגנים מהתזמורת הקאמרית הישראלית וסולנים. בשנת 2007 העלה את המופע "חגיגה לטינית" אשר כלל יצירות ממיטב התרבות הדרום אמריקאית, וביניהן "המיסה קריאו'ה" בליווי אנסמבל כלים אוטנטיים. בסוכות תשס"ט נכלל האנסמבל בין 8 ההרכבים שעלו לשלב הגמר של התחרות הארצית לשירת א-קפלה. ב-2008 ביצע האנסמבל את "המגניפיקט" של באך עם הרכב מהתזמורת הסימפונית חיפה וסולנים.

מקהלת מבשרת ציון

הוקמה בשנת 1992 כמקהלה קהילתית במבשרת ציון, וכיום היא מושכת לשורותיה זמרים רבים נוספים המגיעים מירושלים ואף מרחובות. מנצחה הראשון היה אמיר ברנהרד, ומשנת 2002 היא פועלת במסגרת ה-'מוסיקון' ובניצוחה של גילה בריל. המקהלה שרה רפרטואר נרחב, הכולל מוסיקה קלסית למן הבארוק ועד לתקופתנו. המקהלה משתתפת בקביעות בכנסי מקהלות, שומרת על אווירה ידידותית ונדב בבד חותרת לרמה גבוהה של ביצוע מוסיקלי. מקהלת מבשרת ציון הגישה לקהלה קונצרטים חגיגיים בשיתוף פעולה עם גופי ביצוע מקצועיים כגון תזמורת בארוקדה, צמד הנקשנים 'פרקדו', תזמורת נתניה הקאמרית הקיבוצית, אנסמבל טרמולו, שמיניית המתכת הישראלית ועוד. המקהלה אירחה סולנים ומנצחים בינלאומיים מישראל, מאיטליה, מגרמניה, מארגנטינה ומאנגליה. בשנים האחרונות ביצעה המקהלה את ה"מיסה-טנגו" של מרטין פלמרי עם נגן הבנדוניאון הבינלאומי מרי-סטפנו פיטרודקי, שזכתה לאהדת הקהל. כמו כן ביצעה עם תזמורת השרון את הרקוויאם של סיריליוס קרק, ופרקי מקהלה נוספים. בין חברי המקהלה פעילים גם זמרים שהם בעלי הכשרה מוסיקלית, המסייעים בלימוד התפקידים של כלל המקהלה. חברי וועד המקהלה: דובי ברק, דני פארן, נוקי אלחסיד ושירלי קוטנר.

מקהלת מטה אשר

הוקמה כמקהלת "הגליל המערבי" תחת חסותן של מועצות אזוריות "סולם צור" ו"געתון", ולימים הפכה למועצה אחת בשם "מטה אשר". המקהלה הוקמה בשנת 1978 על ידי המוויקאי והמנצח יוסי זייפרט, שניצח עליה עד 1991. בין המנצחים שניצחו על המקהלה נמנים הגב' יעל וגנר אביטל, הגב' יעל קיין, מר יואב איילי, והגב' חן צפריר, וכיום, מזה 10 שנים, המקהלה שרה תחת ניצוחו של ד"ר תומר הישג. רפרטואר המקהלה כולל מוסיקה מודרנית וקלאסית, מוסיקה ישראלית ושירי עם, יצירות מהבארוק ומתקופת הרנסאנס בדגש על מוסיקה ליטורגית. במהלך שנות פעילותה, המקהלה נסעה לגרמניה והולנד, לאיטליה וליטא, הופיעה בפני קהילות מגוונות והשתתפה בתחרויות שירה למקהלות. מידי שנה, המקהלה עובדת על חומר מוויקאלי חדש, ומופיעה בקונצרטים. בשנים האחרונות המקהלה מופיעה בקונצרט בחיפה, במסגרת "החג של החגים", בחסות "בית הגפן". המקהלה מונה כשלושים חברים מאזור הגליל המערבי ופועלת במסגרת מתנ"ס המועצה האזורית "מטה אשר".

מקהלת עמק חפר

נוסדה בשנת 1965 ע"י המנצח הנרי קלאוזנר ז"ל, כמקהלה מעורבת ובחסות מועצה אזורית עמק חפר. שמעון לבטוב הוא המנצח והמנהל המוסיקלי של המקהלה משנת 2000. גאוות המקהלה היא בשילוב הדורות, כאשר לצד זמרים ותיקים שרים זמרים צעירים, תלמידים וסטודנטים. למקהלה רפרטואר עשיר ומגוון הכולל יצירות למקהלה ותזמורת ביניהן: "Magnificat" מאת באך, "משיח" מאת הנדל, רקוויאם ומיסה גדולה בדו מינור מאת מוצארט, מיסה נלסון מאת היידן, "Stabat Mater" מאת רוסיני, מיסה חגיגית קטנה מאת רוסיני, "Missa di Gloria" מאת פוצ'יני, רקוויאם גרמני מאת ברהמס, רקוויאם מאת ורדי, רקוויאם של מוצרט ועוד. חלק מכובד מרפרטואר המקהלה מוקדש ליצירות אקפלה, מוסיקה בת זמננו, לרבות שירי עמים, ומוסיקה ישראלית. המקהלה הופיעה עם תזמורת מובילות בישראל כגון: תזמורת ראשון לציון, תזמורת רשות השידור ירושלים, תזמורת חיפה, תזמורת רעננה, תזמורת סימפונית באר שבע, ועוד. בין השאר ייצגה המקהלה את ישראל בחגיגות 300 שנה לעיר סנט-פטרסבורג שברוסיה, ובחגיגות היובל למדינת ישראל, שנערכו בזיגן שבגרמניה. מקהלת עמק חפר בניצוחו של שמעון לבטוב הופיעה, בין היתר, בפסטיבל למוסיקה ב-Llangollen שבוויילס, בפסטיבל למוסיקה בת זמננו בתל אביב, בפסטיבל בינלאומי בסנט פטרסבורג ברוסיה, ובפסטיבל קודאי בהונגריה, שבו ניצח שמעון לבטוב על ביצוע חגיגי של "מיסה ברוויס" מאת קודאי, בשיתוף מקהלות מיפן, הונגריה וישראל. חזרות המקהלה מתקיימות בבית העם שבבית יצחק. כמקהלה אזורית מקבלת המקהלה תמיכה מהמועצה האזורית עמק חפר ומשתתפת בחיי הקהילה באזור.

אם ברצונכם לקבל עוד מידע על המקהלות המשתתפות, נא לטרוק את הקוֹדֶר הזה:

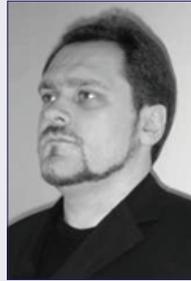

רון זילברשטיין-טנור

רון החל את הקריירה המוזיקלית שלו כנגן טרומבון והופיע עם כמה מנגני הג'אז הטובים בארץ ובעולם, ועם אמנים מוכרים מתחום המוזיקה הקלה כמו אפרת גוש, מתי כספי, מרינה מקסימיליאן, דני סנדרסון, שלומי שבת, ועוד.
בוגר האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, והתכנית של האקדמיה עם "מיתר אופרה סטודיו" מכיתתם של הגב' אפרת בן-נון, מר ג'פרי פרנסיס, ד"ר צבי זמל, וד"ר עידו אריאל.
מופיע בקביעות עם האופרה הישראלית ועם כמה מהתזמורות הבכירות בישראל, כמו הסימפונית ירושלים, הסימפונית חיפה, התזמורת הקאמרית הישראלית, אנסמבל המאה ה-21, אנסמבל סולני ת"א ועוד, וגם עם תזמורות בין-לאומיות, כמו התזמורת הסימפונית של ברלין, תזמורת אקדמיית בטהובן, וכמו כן בבית האופרה של ויסבאדן.
התפקידים האופראיים שביצע כוללים, בין השאר, את טמינו ב-"חליל הקסם" (מוצרט), רודולפו ב-"לה בוחם" (פוצ'יני), אידמנטה ב-"אידומנאו" (מוצרט), הצועני הצעיר ב-"אלקו" (רחמנינוב), התפקיד הראשי ב-"דידו ואניאס" (פרסל), בפה ב-"ליצנים" (לאונקוואלו), בזיליו וקורציו ב-"נישואי פיגארו" (מוצרט), אורונטה ב-"אלצ'ינה" (הנדל), ועוד. ברפרטואר הקונצרטי והאורטורי שלו יצירות כמו התפקיד הראשי ב-"יהודה המכבי" (הנדל), תפקידי הטנור ברקוויאם של מוצרט, המגניפיקט של באך, "מיסה חגיגית קטנה" של רוסיני, "המשיח" של הנדל, וכמו כן מחזורי שירים כמו "אהבת המשורר" (שומאן) ו-"הטוחנת היפה" (שוברט).
לאחרונה השתתף רון בהקלטת הבכורה לאופרה "הנביא" מאת אנטל דוראטי לליברטו מאת מרטין בובר ובניצוחו של מרטין פישר-דיסקאו, שיצאה בהוצאת נקסוס.

אלכסיי קנוניקוב-בס-בריטון

Born in 1972 at Arutukan, Russia. After immigrating to Israel, he continued his studies under the guidance of Bibiana Goldenthal at the Rubin Academy in Jerusalem, and took lessons private classes - an artist with Tamara Kazaswili, LubaKzarnovskiyh, Mark Oswald, Paata Burchuladze and more. Attended a gala concert of classes - an artist at the Metropolitan Opera in New York, which performed works by Mozart, Mahler, Verdi, and Rachmaninoff. Appeared in Israel in Jerusalem, Tel-Aviv, RishonLezion, Ashkelon, and Beer - Sheva, in concerts including various arias from operas of Verdi, Britten and Donizetti, and songs of Borodin, Glinka, Britten, and more. Kanunnikov is participating a lot in festivals of Abu Gosh. Alexey Kanunnikov has won America Scholarship Foundation - Israel in 2002 and was invited to sing in an Opera singers Festival. From 2005 he is a soloist of the New Israeli Opera.

Operatic repertoire

Rachmaninov: Aleco / Aleco, Tchaikovsky: Pique Dame / Tomski, Verdi: Don Carlo / Filippo, Rigoletto / Rigoletto, Puccini: Tosca / Scarpia, Madame Butterfly / Sharpless, Mozart: Le nozze di Figaro / Bartolo / Figaro/Il Conte, Don Giovanni / Don Giovanni / Leporello, Rossini: Il Barbiere di Seviglia / Basilio, La Cenerentola / Don Magnifico, Pergolesi: La Serva Padrona / Uberto, Rimski-Korsakov: Mozart & Sallieri / Sallieri, Boito: Mefistofile / Mefistofile, Bizet: Carmen / Escamillo, Strauss: Salome / Jochanaan, Borodin: Prince Igor / Galitsky, Wagner: Das Rheingold / Wotan.

Oratorio, Cantata and Liturgical music

Puccini: Messa di Gloria, Verdi: Messa da Requiem, Haydn: Die Schopfung, M. Haydn: Requiem, Mozart: Requiem, Dvorak: Stabat Mater, Rossini: Petite messesolennelle, Brahms: Deutsches Requiem, Orff: Carmina Burana, Saint-Saëns: Oratorio de Noël.

טלי קצף - סופרן

זמרת הסופרן טלי קצף, ילדת ישראל, סיימה את לימודי התואר הראשון בזמרה בהצטיינות בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב, והייתה חברה ב-מיתר אופרה סטודיו של האופרה הישראלית.
הרפרטואר האופראי שלה כולל בין היתר את תפקיד ג'ילדה ב-"ריגולטו", אדלה ("עטלף"), גרטל ("הגול וגרטל"), פמינה ("חליל הקסם"), דספינה ("כך עושות כולן"), גולייטה ("קפולטימונטקי"), איליה ("אידומנאו"), מוזטה ("לה בוחם"), ויולטה ("לה טראוויאטה"), ריטה (דוניצ'טי), ותפקידים נוספים רבים.
הרפרטואר הקונצרטי שלה כולל בין היתר את המגניפיקט של באך, המיסה הגדולה בדו מינור והרקוויאם של מוצרט, ועד לרקוויאם הגרמני של ברהמס והגלוריה של פולק.
טלי זכתה בפרס השלישי בתחרויות האקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה (2010), הפרס הראשון ופרס הקהל בתחרות סדנת האופרה הבינלאומית בתל אביב (2015) ובפרס בוכהולץ (2016). כמוכן זכתה טלי במלגת אלי ליאון (2015), מלגות קרן רונן (2015-19), מלגת בסר (2017), ומלגת ברקוביץ' (2019).
טלי ערכה את הופעת הבכורה שלה באופרה הישראלית בשנת 2016 בתפקיד קלורידה ("לה צ'רנטולה"), ולאחר מכן שרה את תפקיד טיטניה ("חלום ליל קיץ"), מכשפה ראשונה ("דידו ואניאס") פרסקיטה ("כרמן"), הנזירה רוז ("איש מת מהלך"/"ג'ייק האני"), ברטה ("הספר מסוויליה"), הגבירה הראשונה ("חליל הקסם"), ואלצ'ינה ("אלצ'ינה").
השנה הופיעה בתפקיד לואיז באופרה "תאודור" מאת יונתן כנען, ותשתתף בהפקות האופרה "רוסקלה" (דבואק) ו-"הדיאלוגים של הכרמליטיות" (פולנק).
טלי מופיעה בקביעות עם תזמורות שונות ברחבי הארץ, וכן הופיעה עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בקונצרט מיוחד ללאונרד ברנשטיין.

ירדן קיפרמן - מצו-סופרן

ירדן נולדה בארגנטינה. היא למדה תואר ראשון ושני, בבית הספר למוסיקה על שם בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב, אצל פרופ' תמר רחום. הרפרטואר שלה כולל את קורנליה ב-"וליוס קיסר במצרים" (הנדל), מרצ'לינה ב-"נישואי פיגרו" (מוצרט), מדאם פלורה ב-"מדיום" (מנוטי), סוזוקי ב-"מדאם בטרפליי" (פוצ'יני), הרופא ב-"אלברט" (זורמן) ועוד. ירדן זכתה במלגות קרן רונן, לאון נכט, וקרן התרבות אמריקה-ישראל.
ירדן קיפרמן הייתה חברה ב-מיתר אופרה סטודיו של האופרה הישראלית בשנים 2020-2022, שם הרפרטואר שלה כולל, בין השאר, את המכשפה ב-"הגול וגרטל" (הומפרדינק), הגבירה השנייה ב-"חליל הקסם" (מוצרט), וכבה הטורקיה ב-"הולל" (סטרווינסקי).
ירדן השתתפה בתחרויות וכיתות אומן בארץ ובעולם. בינואר 2022 היא נבחרה להשתתף בחצי הגמר בתחרות ויניאס העולמית בבברצלונה. בספטמבר 2023 ירדן נבחרה להשתתף בחצי הגמר בתחרות Voci Verdiane באיטליה, ובקיץ של 2023 השתתפה בסדנא הבינלאומית לקולות דרמטיים IYDV של הזמרת דולורה זיצ'יק ברינו, נבדה, ארה"ב.

חברי התזמורת

כינור ראשון

ד"ר מקס סקסטיין
איזי (יזהר) כץ
יעקב טרייגמן
זקי ברכה
גדי גורפינקל
ד"ר פיליפ חלאבין
עמרי איזנבוד
ד"ר שירה צ'פמן

כינור שני

רונה רות גרנט
סופיה סביאדישץ
ראיסה ביין
נעמי צוילינג
איציק שפירא
ד"ר אביבה סוסמן
דוד שומרני
לטיטיה מרים ברונט
רפאל ליאני
ולרי סיימן

ויולה

רובינה צ'אושן
שרה הרשנסון
אירנה בסקין
יאיר גרינשג
יונתן הרניק
רוני צרפתי

צ'לו

פרופ' מירון וינרב
ד"ר אבנר קלונובר
אסתי קרני
ד"ר עדנה מישורי
ד"ר נועם פרידמן
הרב משה יהודאי
מרגרט כהן
יונינה בלוך

קונטרבס

מוריס כץ
ראובן הולצר
רפאל גרנט
יובל בן-זאב

חליל/פיקולו

חגית שומרני
עוזי דוידזון
מירוסלב פטיגורסקי
אמיר גור
וורוצלבסקי
ג'יל לנדאו

אבוב

קן אנגלית

מיכאל ורומן
ג'רמי הוילנד
אסנת דור
ז'אנה מנחל

קלרינט

קלרינט בס

מיקי חמיידס
ד"ר יוחנן רון
איילת ברזילי
גיר לסקר

בסון

ד"ר תמר מואיז
לינדה רנד

קן יער

ד"ר ויטלי פאליי
אלכס גרומוב
עמי זהבי
שם אפרון
ציפי פלט
שלמה אלמוג

חצוצרה

חיים לימן
מלוי א. פאריס
ד"ר רון אתר

טרומבון / בריטון / טובה

אורי קהתי
ד"ר אתי שגיא
ספיר טל
דני מוסטובוי
ד"ר אלי קרניאל
בר טל

טימפני וכלי הקשה

יורם הירש
איריס יבלונקה
ערן חרותי
נדב רם

ידידי תזמורת השרון

קבוצת WhatsApp

יש לסרוק באמצעות
מצלמת הוואטסאפ על
נתת להצטרף לקבוצה

למידע על הקונצורטים
הבאים, לחצו לייק
בעמוד הפייסבוק

יו"ר עמותת תזמורת השרון - מיקי חמיידס
נהל מוזיקלי אמריטוס - שלמה טינטפולבר
מייסד התזמורת - קלמן יונגרייז ז"ל

היו"ר הראשון של עמותת תזמורת השרון - ג'רלד (יאק) סלבסט ז"ל